

STADSSCHOUW Batenburgers pakken de fiets om de toekomst van het stadje aan de Maas in kaart te brengen

De parels glimmen niet overal

Hoe moet het Maasstadje Batenburg er over pakweg twintig jaar bijliggen? Hoogste tijd voor een stadschouw. En dat doe je op de fiets.

door Hans Peeters

Een parelde. Daar zijn zowel de Batenburgers als al dan niet verwaalde fietsers het over eens. Die machtige kastelruïne, de Maas, de dijk, de molen, de schattige klinkerstratjes, witgepleisterde huizen, de kroeg op de hoek, winkeltje met vergeten snoepgoed, het pleintje waar het in de schaduw van de protestantse kerk goed uitblazen is. Batenburg heeft veel. Alles, waarvoor je graag een eindje oeffent.

Maar sommige 'parels' in het krap 700 inwoners tellende stadje beginnen zo zoejesaan hun glans te verliezen.

Raden voor de plaatselijke leefbaarheidsgroep om afgekoepel zaterdag

'Voor babyboomers ligt Batenburg inmiddels binnen handbereik'

Batenburgers tijdens de stadschouw op het weiland aan de Bredenhof, waar nieuwe woningen moeten komen.

foto Bert Beelen

de fiets te pakken voor een verkennend rondje door het beschermde dorpsgericht. De gemeente Wijchen heeft de kerndorpen gevraagd om een dorpsontwikkelingsplan op te stellen. Hamvraag hoe moet jullie dorp er over pakweg twintig jaar bijliggen? Batenburg geeft daar eigenwijs zijn eigen draai aan met een Stadsontwikkelingsplan. Want alles goed en wel, Batenburg ademt dorpsgezelligheid, maar het staat met zijn 24 rijksmonumenten wel te boek als een van de oudste Gel-

dense steden.

Hoe goed je je eigen woonspek denkt te kennen, gericht kijken levert altijd weer verrassingen op, stelt Johan van de Bovenkamp vast. Dus was de voorzitter van de plaatselijke leefbaarheidsgroep verrast over de bevindingen van de stadschouw, waarvoor een kleine dertig Batenburgers zaterdagochtend op de fiets stapten. „Aan die kuilen en losliggende klinkers in het dorpshart moet écht iets gebeuren.

Voor steeds meer babyboomers ligt Batenburg inmiddels binnen

handbereik, mede dankzij de e-bike.”

Hobbelen is het ook op het beklinkerde fietspad door het nieuwe natuurgebied Liendensche Waard. De eerste kilometer is te doen, maar daarna biedt zelfs de geveerde zadelpen geen enkel comfort meer.

Ook het strand aan de Maas is zijn naam volgens Johan van de Bovenkamp niet waard. „We zouden na de afgravingen een strand terugkrijgen met 160 kubus zand. Het is eenzonde geworden, en het strand is ondertussen zo goed als

weggepookd.”

Het braakliggende weiland aan het eind van de wijk Bredenhof levert stof voor discussie. Wijchen heeft het gebied gekocht om er woningen te bouwen voor de Batenburgers. „Ach, we hebben toch genoeg huizen”, vindt een oudere deelnemer aan de stadschouw. „Ho ho”, sputtert een jongere fietser. „Jongeren willen graag in Batenburg blijven, dan moet je ook de ruïnes hebben.”

Ook de tussentop bij de beroemde ruïne van Batenburg maakt de tongen los: „Waarom berekent het

Geldersch landschap toch zo'n hoge huur als we hier iets willen organiseren?”

De bejaardenswoningen aan de rand van de stad zijn volgens de stadschouwers niet meer van deze tijd. Hokjes uit de jaren vijftig. De blocootes raken gaandeweg de tocht aardig gevuld: kapotte dorpspomp, het pleintje verdient een paar banken en wat bloembakken. Chef d'équipe Van de Bovenkamp stelt aan het eind van de rit vast dat Batenburg heel veel parels bezit. „Maar ze glimmen helaas niet allemaal.”